

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **V. K.**, bytem H. 5, B., zastoupen JUDr. Janem Žižlavským, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti žalovanému: **Úřad městské části města Brna, Brno Líšeň**, se sídlem Brno, Jírova 2, o žalobě proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno Líšeň, odboru územního rozvoje a výstavby, ze dne 8.4.2014, sp.zn. STP/03167/2011/MAL, č.j. MCLISEN 03228/2014/2700/MAL,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Zdejšímu soudu byla dne 9.6.2014 doručena žaloba, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2013, č.j. MCLISEN 05472/2013/2700/MAL, a ze dne 8.4.2014, č.j. MCLISEN 03228/2014/2700/MAL.

Žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.6.2013, sp.zn. STP/03167/2011/MAL, č.j. MCLISEN 05472/2013/2700/MAL, zdejší soud usnesením ze dne 11.6.2014, sp.zn. 62 A 40/2014, vyloučil k samostatnému projednání (věc pak byla vedena pod sp.zn. 62 A 46/2014). Usnesením ze dne 9.7.2014, sp.zn. 62 A 46/2014, byla tato žaloba odmítnuta jako nepřipustná podle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), neboť žalobce před podáním žaloby nevyčerpal řádné opravné prostředky (odvolání), které připouští zvláštní zákon (zákon č. 500/2014 Sb., správní řád).

I. Podstata věci

Rozhodnutím ze dne 12.6.2013 žalovaný nařídil žalobci podle § 134 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), zastavit s okamžitou platností všechny stavební práce na stavbě: rozestavěná stavba na pozemcích parc. č. 2356/1 a 2356/2 k.ú. Líšeň, při ulici Neklež (dále jen „rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací“).

Rozhodnutím ze dne 8. 4. 2014 žalovaný jako exekuční správní orgán rozhodl podle § 117 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o námitkách žalobce proti opravnému exekučnímu příkazu ze dne 17.2.2014, č.j. MCLISEN 01483/2014/2700/MAL, kterým byla žalobci uložena první pokuta (ve výši 15 000 Kč) k vynucení povinnosti uložené rozhodnutím o nařízení zastavení stavebních prací. Žalobce totiž stavební práce nezastavil, ale pokračoval v nich, což bylo zjištěno při kontrolní prohlídce dne 18.7.2013. V podaných námitkách žalobce zejména zpochybňoval doručení rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací a neúplnost spisového materiálu. Tyto námitky však žalovaný shledal nedůvodnými.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce namítá, že mu nebylo řádně doručeno rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací, neboť toto rozhodnutí bylo doručeno pouze jeho právnímu zástupci, který jej o tom neinformoval. Žalobce uvádí, že se o tomto rozhodnutí dozvěděl až dne 18.7.2013 při kontrolní prohlídce, na základě níž byl vydán exekuční příkaz. Žalobce tedy dovozuje, že se nemohl subjektivně dopustit porušení zákazu, neboť o něm nevěděl.

V podané replice žalobce zdůraznil, že je ze strany žalovaného cíleně dlouhodobě šikanován. Tím, že žalovaný postupně střídavě stavbu „nařizoval“ a zastavoval, udržoval žalobce v trvalé právní nejistotě. Žalobce tu poukazuje na skutečnost, že byl nejprve pokutován za „pomalý postup výstavby“ a nyní je

napadeným rozhodnutím pokutován za „pokračování ve stavbě“. Žalobce se odvolává na rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2014, č.j. MCLISEN 03978/2014/2600/PET, sp.zn. SPD/07/13, jímž bylo zastaveno řízení o přestupku žalobce proti stavebnímu zákonu, které v kopii dokládá.

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedeného důvodu se domáhá zrušení jak napadeného, tak i jemu předcházejícího rozhodnutí.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný považuje napadené rozhodnutí za souladné se zákonem a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Podstatou žalobní argumentace je tvrzení žalobce, že mu nebylo řádně doručeno rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací (rozhodnutí ze dne 12.6.2013, sp.zn. STP/03167/2011/MAL, č.j. MCLISEN 05472/2013/2700/MAL) a žalovaný tedy nebyl oprávněn v předmětné věci exekuční příkaz vydat.

Soud se tedy zabýval otázkou zákonnosti vydání exekučního příkazu. Pokud by totiž bylo prokázáno, že žalobci nebylo rozhodnutí o nařízení zastavení prací doručeno, bylo by exekuční řízení vedeno nezákonně a zdejší soud by napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí musel zrušit. K tomu soud dodává, že předchozí postup žalovaného, který vedl k vydání rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací, zdejšímu soudu nepřísluší v tomto řízení hodnotit, neboť k tomu není v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí oprávněn.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 14.6.2011 žalobce zmocnil Mgr. Vítězslava Musila, advokáta se sídlem Holandská 878/2, Brno, k zastupování ve všech právních věcech, včetně práv a povinností vyplývajících ze správního řádu a stavebního zákona. Rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací ze dne 12.6.2013 žalovaný doručoval žalobci prostřednictvím zástupce Mgr. Vítězslava Musila, kterému bylo toto rozhodnutí doručeno dne 17.6.2013. Dne 9.9.2013 Mgr. Vítězslav Musil žalovanému oznámil, že došlo k ukončení právního zastoupení žalobce ke dni 17.7.2013.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce byl k datu vydání rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací zastoupen Mgr. Vítězslavem Musilem, kterému bylo výše uvedené rozhodnutí doručeno.

Vzhledem k tomu, že stavební zákon speciální úpravu pro zastupování a doručování rozhodnutí neobsahuje, je třeba při posouzení zákonnosti postupu žalovaného vycházet z příslušných ustanovení správního řádu jako obecného předpisu upravujícího správní řízení.

Podle § 34 odst. 1 správního řádu zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

Z uvedeného plyne, že účastníkovi, který je zastoupen, se veškeré písemnosti doručují prostřednictvím jeho zástupce, krom těch, které ukládají něco vykonat přímo osobně účastníkovi. Je to totiž účastník řízení, kdo si zástupce zvolí, aby za něho v řízení vystupoval a jednal. Účastník tak dává zástupci plnou důvěru uskutečňovat v řízení veškeré úkony (krom těch, kde je nezbytná účastníková osobní účast) jeho jménem. Zástupce je tedy zásadně oprávněn za účastníka přebírat doručované písemnosti.

V daném případě byl žalobce řádně zastoupen a žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, pokud rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací doručoval zástupci žalobce a nikoli přímo žalobci. Podle názoru soudu rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací neukládá žalobci něco vykonat osobně, jak má na mysli § 34 odst. 2 správního řádu. Byť je tímto rozhodnutím uložena žalobci povinnost zastavit stavební práce, nejedná se o takovou povinnost, při níž je osobní účast žalobce nezbytná. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2008, sp.zn. 1 As 100/2008, dostupný na www.nssoud.cz, kde Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*má-li zastoupený v řízení něco osobně vykonat, doručují se písemnosti též jemu (§ 34 odst. 2 správního řádu). V takovém případě se jedná o písemnost, již správní orgán vyžaduje osobní účast zastoupeného v řízení proto, aby byl smysl či obsah řízení naplněn. I v takovém případě se však správní orgán musí pohybovat v rámci zákonem mu stanoveným; může totiž požadovat osobní konání zastoupeného v řízení jen tehdy, připouští-li takové jeho oprávnění zákon sám. Zákonný požadavek „nutnosti osobní účasti“ je třeba vykládat tak, že správní orgán může příslušnou osobu předvolat pouze a jen tehdy, jestliže je osobní účast předvolané osoby nutná pro dosažení cíle řízení*“. V daném případě taková osobní účast žalobce potřebná nebyla. Žalovaný proto nepochybil, pokud doručoval rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací žalobci prostřednictvím jeho zástupce. Námitka ohledně nesprávného doručování tedy není důvodná.

V tomto ohledu není relevantní, zda se žalobce s písemností, jež mu měla být doručována prostřednictvím jeho zástupce, seznámil či nikoli. Tím, že bylo rozhodnutí doručeno zástupci žalobce, považuje se za doručené žalobci. Pokud se žalobce skutečně s touto písemností neseznámil, ačkoliv byla prokazatelně doručena jeho zástupci, tu se jedná již o otázku vztahu mezi zástupcem a zastoupeným, která nezasahuje do vztahu správního orgánu a účastníka řízení. V této oblasti žalobci slouží jiné prostředky k obraně jeho práv (ať už by to byl podnět České advokátní komoře či žaloba na náhradu případně vzniklé škody). V předmětném řízení však žalovaný nebyl oprávněn řešit, zda právně zastoupený účastník řízení na základě generální plné moci ve smyslu § 33 odst. 2 písm. d) správního řádu byl skutečně seznámen s vydaným rozhodnutím o nařízení zastavení stavebních prací či nikoli. Stejně tak k tomu není oprávněn ani zdejší soud.

Pokud se žalobce dovolává rozhodnutí žalovaného ze dne 26.6.2014, č.j. MCLISEN 03978/2014/2600/PET, sp.zn. SPD/07/13, jímž bylo zastaveno řízení o přestupku žalobce proti stavebnímu zákonu, a dovozuje z toho, že stavební zákon neporušil ani v daném případě, nelze mu přisvědčit. Citovaným rozhodnutím totiž bylo zastaveno řízení o žalobcově přestupku, jehož se měl dopustit pokračováním ve výstavbě v období od 17.5.2013 do 11.6.2013, která mu byla zakázána výzvou k zastavení stavebních prací ze dne 12.5.2011, zatímco napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě kontrolní prohlídky ze dne 18.7.2013, při níž bylo zjištěno, že žalobce s výstavbou pokračuje, čímž porušil rozhodnutí o nařízení zastavení stavebních prací ze dne 12.6.2013. Napadené rozhodnutí se tedy týká jiného období než žalobcem předložené rozhodnutí o přestupku i jiného aktu stavebního úřadu, který nařizuje zastavení stavebních prací, a tedy jiného jednání.

Pokud se žalobce domáhal snížení uložené sankce, učinil tak poprvé až u jednání zdejšího soudu (dne 10.12.2015), tedy řadu měsíců po uplynutí lhůty pro podání žaloby (která činí podle § 72 s.ř.s. dva měsíce od doručení písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že v žalobě proti výši uložené pokuty nijak nebrojil, jednalo se o námitku uplatněnou opožděně, k níž soud není oprávněn přihlížet. Soud se tedy touto námitkou zabývat nemohl.

Za dané situace považuje zdejší soud za nadbytečné provádět dokazování výsledkem žalobce a předloženými dalšími listinami. Zdejší soud shledal, že spisový materiál je úplný a pro účely přezkoumání napadeného rozhodnutí zcela dostatečný. Pokud jde o další listiny, které jeho součástí nejsou, a které žalobce předložil k žalobě, tak ty nejsou pro předmětné řízení vedené u zdejšího soudu potřebné. Vzhledem k tomu soud neprováděl dokazování stavebním povolením ze dne 29.7.1993, č.j. 3645-356/93/Ja, opravou písemného vyhotovení rozhodnutí (stavebního povolení) ze dne 25.8.1993, č.j. 513/93/Ja, rozhodnutím o zastavení stavebních prací ze dne 18.2.1994, č.j. 631/94/Ja, rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací ze dne 21.2.1994, č.j. 97/94/Ja, rozhodnutí o nařízení zabezpečovacích prací ze dne 24.5.1996, č.j. 3160-

215/96/Pe, oznámením o provedení kontrolní prohlídky ze dne 10.10.2007, sp.zn. STU/20/0700365/000/002, č.j. 2700/7711/07, ani sdělením ze dne 25.6.2010, sp.zn. STU/20/1000339/000/001, č.j. 2700/5624/10.

Soud pouze dodává, že rozumí žalobcově obavě o jeho majetek a chápe snahu o dokončení stavby. Žalobce tak ale nemůže činit v rozporu s pravomocnými rozhodnutími správních orgánů. Soud přitom není oprávněn v daném řízení o žalobě přezkoumávat jiná rozhodnutí, než ta, která jsou předmětem žaloby (tj. rozhodnutí o námitkách ze dne 8.4.2014 a opravný exekuční příkaz ze dne 17.2.2014). Soudu tak nyní nepřísluší posuzovat řízení a postupy, která žalovaný vedl a uskutečňoval v minulosti. Jestliže měl žalobce za to, že žalovaný v minulosti postupoval v rozporu se zákonem, nic mu nebránilo, aby se na soud obrátil již tehdy.

V. Závěr

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10.12.2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu